

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

9 ноември 2010 година *

По съединени дела C-92/09 и C-93/09

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 234 ЕО от Verwaltungsgesicht Wiesbaden (Германия) с актове от 27 февруари 2009 г., постъпили в Съда на 6 март 2009 г., в рамките на производства по дела

Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09),

Hartmut Eifert(C-93/09)

срещу

Land Hessen,

в присъствието на:

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung,

* Език на производството: немски.

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н A. Tizzano, г-н J. N. Cunha Rodrigues, г-н K. Lenaerts (докладчик), г-н J.-С. Bonichot, г-н K. Schieman, г-н Ал. Арабаджиев и г-н J.-J. Kasel, председатели на състав, г-н E. Juhász, г-жа С. Toader и г-н M. Safjan, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н B. Fülöp, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 2 февруари 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Volker und Markus Schecke GbR, от адв. R. Seimetz и адв. P. Breyer, Rechtsanwälte, както и от г-н Schecke,

— за г-н Eifert, от адв. R. Seimetz и адв. P. Breyer, Rechtsanwälte,

— за Land Hessen, от адв. H.-G. Kamann, Rechtsanwalt,

- за гръцкото правителство, от г-н V. Kontolaimos и г-н I. Chalkias, както и от г-жа K. Marinou и г-жа V. Karra, в качеството на представители,

- за нидерландското правителство, от г-жа C. Wissels и г-н Y. de Vries, в качеството на представители,

- за шведското правителство, от г-жа A. Falk и г-жа C. Meyer-Seitz, в качеството на представители,

- за Съвета на Европейския съюз, от г-н E. Sitbon и г-жа Z. Kurčová, в качеството на представители,

- за Европейската комисия, от г-н B. Smulders и г-н F. Erlbacher както и от г-жа P. Costa de Oliveira, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 17 юни 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалните запитвания се отнасят до валидността, от една страна, на член 42, точка 8б и член 44а от на Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 193), изменен с Регламент (ЕО) № 1437/2007 на Съвета от 26 ноември 2007 година (ОВ L 322, стр. 1, наричан по-нататък „Регламент № 1290/2005“), както и от друга страна, на Регламент (ЕО) № 259/2008 на Комисията от 18 март 2008 година за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1290/2005 относно публикуването на информация за получателите на средства от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 76, стр. 28) и на Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО (ОВ L 105, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51). В хипотезата, в която Съдът приеме, че посочена по-горе правна уредба на Съюза е валидна, преюдициалните запитвания се отнасят и до тълкуването на член 7, член 18, параграф 2, второ тире и член 20 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

- 2 Запитванията са отправени в рамките на спор между Volker und Markus Schecke GbR и г-н Eifert (наричани по-нататък „ищци по главното производство“), от една страна, и Land Hessen [провинция Хесен], от друга, по повод на публикуването на уебсайта на Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (Федерална агенция по земеделие и храни, наричана по-нататък „Bundesanstalt“) на лични данни, отнасящи се до тях в качеството им на получатели на средства от ЕФГЗ или от ЕЗФРСР.

I — Правна уредба

A — Европейска конвенция за защита правата на човека и основните свободи

3. Под заглавие „Право на неприкосновеност на личния и семейния живот“ член 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), предвижда:

„1. Всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговата кореспонденция.

2. Намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите.“

Б — *Правото на Съюза*

1. Директива 95/46

- 4 От член 1, параграф 1 от Директива 95/46 следва, че целта ѝ е да бъдат защитени основните права и свободи на физическите лица, и в частност правото им на личен живот при обработването на лични данни. В съответствие с член 2, буква а) от посочената директива лични данни означава „всяка информация, свързана с идентифицирано лице или подлежащо на идентификация [физическо] лице“.
- 5 По силата на член 7 от тази директива „[Д]ържавите членки предвиждат, че обработването на лични данни може да се извършва, само ако:
- а) [субектът на данни] е дал недвусмислено своето съгласие за това;

ИЛИ

[...]

- в) обработването е необходимо за спазването на правно задължение, чийто субект е администраторът;

или;

[...]

- д) обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес или при упражняване на официалните правомощия, които са предоставени на администратора или трето лице, на което се разкриват данните

[...]“

- 6 Съгласно член 18, параграф 1 от Директива 95/46 „[Д]ържавите членки предвиждат, че администраторът или неговият представител, ако има такъв, трябва да уведомят надзорния орган, посочен в член 28, преди извършването изцяло или частично на операция по автоматизирана обработка“.
- 7 Член 18, параграф 2, второ тире от Директива 95/46 гласи, че държавите членки могат да предвидят опростяване или освобождаване от уведомление само в следните случаи и при следните условия:

„когато администраторът, в съответствие с националното право, на което е подчинен, назначи [длъжностно] лице за защита на личните данни, което отговаря, в частност, за следното:

— гарантиране по независим начин на вътрешното прилагане на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива,

— водене на регистър на извършваните от администратора операции по обработката, който съдържа информацията, упомената в член 21, параграф 2,

като по този начин гарантират, че няма вероятност правата и свободите на [субектите на данни] да бъдат неблагоприятно засегнати от операциите по обработката.“

8 Член 19, параграф 1 от Директива 95/46 гласи:

„Държавите членки определят информацията, която следва да бъде посочена в [уведомлението]. Тя съдържа най-малко следното:

а) името и адреса на администратора и неговия представител, ако има такъв;

б) целта или целите на обработването;

- в) описание на категорията или категориите на [субекта на данни] и на данните или категориите от данни, свързани с него;
- г) получателите или категориите получатели, пред които данните биха могли да бъдат разкрити;
- д) предлагано предаване на данни за трети страни;

[...]“

- 9 Член 20 от Директива 95/46, озаглавен „Предварителна проверка“, предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. Държавите членки определят операциите по обработката, които могат да създадат конкретен риск за правата и свободите на [субектите на данни], и проверяват дали тези операции по обработката са били разгледани преди да бъдат започнати.

2. Такива предварителни проверки се извършват само от надзорния орган, след получаване на уведомление от администратора или от [длъжностното] лице по защита на данните, [който/]което при колебание трябва да се консултира с органа по надзора.“

- 10 В съответствие с член 21, параграф 2, първа и втора алинея от Директива 95/46 „[Д]ържавите членки предвиждат, че регистър със съобщените операции по обработката в съответствие с член 18, се поддържа от надзорния орган [...] [като този регистър] съдържа най-малко сведенията, изброени в член 19, параграф 1, букви а) до д)“.

- 11 По силата на член 28 от Директива 95/46 всяка държава членка предвижда, че на нейната територия един или повече държавни органи (по-нататък „надзорен орган“) отговарят за контрола по прилагането на националните разпоредби, приети в приложение на настоящата директива.

2. Регламент (ЕО) № 45/2001

- 12 Член 27, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142) гласи:

„1. Операции по обработка, които поради своето естество, обхват или цели има вероятност да представляват специфични опасности за правата и свободите на субектите на данни, се подлагат на предварителна проверка от страна на Европейския надзорен орган по защита на данните.

2. Такава опасност могат да представляват следните операции:

- а) обработка на данни, свързани със здравето и предполагаеми престъпления, престъпления, присъди или мерки за неотклонение;

- б) операции по обработка, които са предназначени за оценка на аспекти на личността на субекта на данните, включително неговите/нейните способности, ефективност и поведение;

- в) операции по обработка, позволяващи връзки между данни, които се обработват за различни цели и които не са предвидени в националното или общностно законодателство;

- г) операции по обработка с цел изключване на лица от право, облага или договор.“

3. Директива 2006/24

- 13 Директива 2006/24 задължава държавите членки да съхраняват за известно време данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи.

4. Регламент № 1290/2005

- 14 Регламент № 1290/2005 определя специфичните изисквания и правила за финансирането на разходите по изпълнение на общата селскостопанска политика (наричана по-нататък „ОСП“).

- 15 Член 42 от Регламент № 1290/2005 гласи, че Европейската комисия приема подробни правила за прилагането на този регламент. По силата на член 42, точка 8б от същия регламент Комисията определя по-конкретно:

„подробни правила за публикуването на информация за бенефициерите, посочени в член 44а, и за практическите аспекти на защитата на лицата при обработка на личните им данни в съответствие с предвидените в законодателството на Общността принципи относно защитата на данните. Тези правила гарантират по-специално, че бенефициерите на средства са уведомени, че до тези данни може да бъде предоставен публичен достъп, включително и кога ще стане това, както и че данните могат да бъдат предмет на проверка от органите за финансов контрол и от следствените органи с цел защита на финансовите интереси на Общностите.“

- 16 Член 44а от Регламент № 1290/2005, озаглавен „Публикуване на списък на бенефициерите“, гласи:

„[...] държавите членки осигуряват ежегодно ex-post публикуване на списък на бенефициерите от ЕФГЗ и ЕЗФРСР и на сумите, получени от всеки бенефициер в рамките на всеки от тези фондове.

Публикацията съдържа най-малко следното:

- а) за ЕФГЗ — сумата, разделена на преки плащания по смисъла на член 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 1782/2003 и други разходи;

б) за ЕЗФРСР — общата сума на публичното финансиране за един бенефициер.“

17 В това отношение съображения 13 и 14 от Регламент (ЕО) № 1437/2007 за изменение на Регламент (ЕО) № 1290/2005 имат следното съдържание:

„(13) В контекста на преразглеждането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности [ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г. глава 1, том 3, стр. 198], с оглед на изпълнението на Европейската инициатива за прозрачност в посочения регламент бяха създадени разпоредби относно ежегодното ex-post публикуване на списък на бенефициерите на средства от бюджета. Регламентите за отделните сектори следва да определят реда и условията на това публикуване. ЕФГЗ и ЕЗФРСР са част от общия бюджет на Европейските общности и финансират разходи в контекста на съвместно управление между държавите членки и Общността. По тази причина следва да бъдат установени правила за публикуване на информация за бенефициерите на тези фондове. За тази цел държавите членки следва да осигурят ежегодно ex-post публикуване на списък на бенефициерите и на получените от всеки бенефициер суми по всеки от тези фондове“.

(14) Предоставянето на публичен достъп до тази информация увеличава прозрачността на използването на средствата на Общността в рамките на [ОСП] и подобрява доброто финансово управление на тези фондове, в частност като засилва обществения контрол върху използването на парите. Предвид първостепенната важност на преследваните цели, от гледна точка на принципа на пропорционалност и на изискването за защита на личните данни е оправдано да се осигури общо публикуване на

съответната информация, тъй като това не надхвърля рамките на необходимото в едно демократично общество за предотвратяване на нередности. Като се вземе предвид становището на Европейския надзорен орган по защита на данните от 10 април 2007 г. [ОВ С 134, стр. 1], е уместно да се предвидят мерки бенефициерите на средства да бъдат информирани, че тези данни могат да бъдат публикувани или обработени от органите за финансов контрол и от разследващите органи.“

5. Регламент № 259/2008

18 На основание член 42, точка 86 от Регламент № 1290/2005 Комисията приема Регламент № 259/2008.

19 Съображение 6 на този регламент има следното съдържание:

„Предоставянето на публичен достъп до тази информация [относно получателите на средства от ЕФГЗ и ЕЗФРСР] увеличава прозрачността на използването на средствата на Общността в рамките на [ОСП] и подобрява правилното финансово управление на тези фондове, в частност като засилва обществения контрол върху използването на парите. Предвид първостепенната важност на преследваните цели, от гледна точка на принципа на пропорционалност и на изискването за защита на личните данни е оправдано да се осигури общо публикуване на съответната информация, тъй като това не излиза извън рамките на необходимото в едно демократично общество за предотвратяване на нередности.“

20 В съображение 7 на същия регламент се уточнява, че „[з]а да бъдат спазени изискванията за защита на данните, получателите на средства от фондовете следва предварително да бъдат уведомени за публикуването на техните данни“.

21 Член 1, параграф 1 от Регламент № 259/2008 уточнява съдържанието на публикацията, посочена в член 44а от Регламент № 1290/2005, и предвижда, че тя включва следната информация:

- „а) лично и фамилно име в случаите, когато получателите са физически лица;

- б) пълното регистрирано юридическо наименование в случаите, когато получателите са юридически лица;

- в) пълното регистрирано наименование на асоциацията или приетото официално наименование в случаите, когато получателите са асоциации от физически или юридически лица, без собствена юридическа правосубектност;

- г) общината, в която получателят живее или е регистриран, и пощенския код, когато е наличен, или част от него за обозначаване на общината;

- д) за [ЕФГЗ], сумата на преки плащания по смисъла на член 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 1782/2003, отпусната на всеки получател за съответната финансова година;

- е) в случаите с ЕФГЗ сумата на плащания, различни от плащанията по буква д), отпусната на всеки получател за съответната финансова година;

- ж) в случаите с [ЕЗФРСР], общата сума на публично финансиране, отпусната на всеки получател за съответната финансова година, която включва както вноски на Общността, така и национални вноски;

- з) сбора от сумите, посочени в букви д), е) и ж), отпуснати на всеки получател за съответната финансова година;

- и) валутата, в която тези суми са били получени.“

²² Съгласно член 2 от Регламент № 259/2008 „[и]нформацията съгласно член 1 се предоставя на отделен уебсайт за всяка държава членка, във форма, позволяваща на потребителите да търсят получателите по име, община, получени суми съгласно член 1, букви д), е), ж) и з) или комбинация от гореизброените показатели и да получават цялата съответна информация под формата на единна извадка от данни“.

²³ Член 3, параграф 3 от този регламент уточнява, че „[и]нформацията е достъпна на уебсайта в продължение на две години от датата на първоначалното публикуване“.

24 Член 4 Регламент № 259/2008 гласи:

„1. Държавите членки ще информират получателите, че техните данни могат да бъдат публикувани в съответствие с Регламент [...] № 1290/2005 и настоящия регламент и че могат да бъдат обработени от органите за финансов контрол и от следствените органи на Общностите и на държавите членки с цел защита на финансовите интереси на Общностите.

2. В случаите на лични данни информацията съгласно параграф 1 се предоставя в съответствие с изискванията на [Директива 95/46], като получателите следва да бъдат информирани относно техните права в качеството им на субекти на данни по смисъла на настоящата директива и относно процедурите за упражняване на тези права.

3. Информацията съгласно параграфи 1 и 2 се предоставя на получателите, като бъде включена във формулярите за кандидатстване за получаване на средства от ЕФГЗ и ЕЗФРСР или в момента на събиране на данните.

[...]“

II — Споровете по главното производство и преюдициалните въпроси

25 Ишците по главното производство са съответно селскостопанско предприятие, създадено като дружество по гражданското право (дело C-92/09), и физическо лице, осъществяващо селскостопанска дейност при пълно работно време (дело C-93/09), като първият е установен, а вторият пребивава в провинция Хесен. За стопанската 2008 г. те подават пред компетентния местен орган молби за получаване на средства от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, които са уважени с решения от 5 декември 2008 г. (дело C-93/09) и 31 декември 2008 г. (дело C-92/09).

26 В двата формуляра се съдържа следната забележка:

„Запознат/а съм, че съгласно член 44а от Регламент [...] № 1290/2005 се изисква публикуване на информация за получателите [на средства] от ЕФГЗ и ЕЗФРСР и получените от всеки от тях суми. Публикуването е свързано с всички мерки, за които се кандидатства с общата молба, представляваща единната молба за целите на член 11 Регламент (ЕО) № 796/2004, и се извършва ежегодно най-късно до 31 март на следващата година.“

27 Запитващата юрисдикция обяснява, че на уебсайта на Bundesanstalt са обществено достъпни имената на бенефициерите на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР,

населеното място, където те са установени или пребивават, и пощенският код на същото, както и ежегодно получените суми. Този уебсайт разполага с форма за търсене.

- 28 На 26 септември 2008 г. (дело C-92/09) и 18 декември 2008 г. (дело C-93/09) ищците по главното производство подават иск, целящ да се попречи на публикуването на отнасящите се до тях данни. Според тях публикуването на получените суми от ЕФГЗ или ЕЗФРСР не било обосновано от по-висши обществени интереси. Освен това правилата относно Европейския социален фонд не предвиждали поименно посочване на бенефициерите. С исковете си те искат Land Hessen да бъде задължена да се въздържа от или да отказва предоставяне или публикуване на тези данни за целите на общото публикуване на информацията относно финансовите средства от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, които са им били отпуснати.
- 29 Макар да счита, че от регламенти № 1290/2005 и № 259/2008 произтича задължение за публикуване на данни относно ищците по главното производство, Land Hessen се ангажира да не публикува сумите, получени от тези ищци в качеството им на бенефициери на помощи от ЕФГЗ или ЕЗФРСР, до постановяване на окончателно решение по главните производства.
- 30 Според запитващата юрисдикция задължението за публикуване по член 44а от Регламент (ЕО) № 1290/2005 представлява необосновано накърняване на основното право на защита на личните данни. Тя счита, че тази разпоредба, която има за цел да засили прозрачността на използването на европейските фондове, не допринася за предотвратяването на нередности, тъй като за целта съществуват контролни механизми с широк обхват. Като се позовава на Решение от 20 май 2003 г. по дело Österreichischer Rundfunk и др. (C-465/00, C-138/01 и C-139/01, Recueil, стр. I-4989), запитващата юрисдикция приема, че при всички случаи това

задължение за публикуване не е пропорционално на преследваната цел. От друга страна, според същата юрисдикция член 42, точка 86 Регламент № 1290/2005 предоставя на Комисията твърде голяма свобода на преценка при определяне както на подлежащите на публикуване данни, така и на средството за публикуване и поради това е несъвместим с член 202, трето тире ЕО и член 211, четвъртото тире ЕО.

31 Независимо от въпроса за валидността на член 42, точка 86 и на член 44а от Регламент № 1290/2005, запитващата юрисдикция счита, че Регламент № 259/2008, който предвижда публикуване на информацията относно бенефициерите на помощи от ЕФГЗ и от ЕЗФРСР изключително в интернет, нарушава основното право на защита на личните данни. Тя изтъква факта, че съгласно този регламент достъп до съответния уебсайт имат не само „Internet Protocol“ адресите (наричани по-нататък „IP-адресите“), които са на територията на Европейския съюз. Впрочем невъзможно е данните да бъдат изтеглени от интернет след изтичане на периода от две години, предвиден в член 3, параграф 3 от Регламент № 259/2008. Според тази юрисдикция публикуването на данните изключително в интернет има и разколебаващо действие. От една страна, гражданите, желаещи да се информират, трябва да имат достъп до интернет. От друга страна, тези граждани се излагат на риска от съхраняване на техните данни по смисъла на Директива 2006/24. Парадоксално е да се засилва контролът върху далекосъобщенията и в същото време да се предвижда, че данните, които би трябвало да позволят участие на гражданите в публичните работи, са достъпни само по електронен път.

32 В случай че Съдът приеме, че цитираните в точки 30 и 31 от настоящото решение разпоредби са валидни, запитващата юрисдикция иска освен това да получи тълкуване на различни разпоредби на Директива 95/46. Тя счита, че публикуването на лични данни може да се извършва само ако са били предприети мерките, предвидени в член 18, параграф 2, второ тире от тази директива. Според предоставената от националната юрисдикция информацията германският законодател, в частност този на провинция Хесен, е използвал предоставената в тази разпоредба възможност. При все това, според тази юрисдикция уведомяването

от страна на Министерството на околната среда, селското пространство и защитата на потребителите на провинция Хесен на длъжностното лице за защита на личните данни е извършено по непълен начин. Всъщност на последното не е предоставена определена информация, като например че обработката на данни е извършена от Bundesanstalt за сметка на тази провинция и евентуално с помощта на частно трето лице, конкретна информация относно сроковете за заличаване, както и относно достъпника на достъп и данните относно регистрирането на IP-адресите.

- 33 Впрочем публикуването на информация относно получателите на селскостопански помощи е трябвало да се предшества от предварителна проверка, както е предвидено в член 20 от Директива 95/46. Според запитващата юрисдикция обаче в конкретния случай е извършена предварителна проверка, но не от централния надзорен орган, а от длъжностното лице за защита на личните данни в предприятието или административния орган, отговарящо/отговарящ за публикуването на информацията, и въз основа на непълни уведомления.
- 34 Накрая, запитващата юрисдикция си поставя въпроса за законосъобразността с оглед на член 7, буква д) от Директива 95/46 на запамяването на IP-адреси на ползвателите, които правят справки с данните относно бенефициерите на помощи от ЕФЗ и ЕЗФРСР на уебсайта на Bundesanstalt.
- 35 При тези обстоятелства Verwaltungsgericht Wiesbaden решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси, които са еднакви по дело C-92/09 и дело C-93/09:

„1) Невалидни ли са член 42, точка 8б и член 44а от Регламент [...] № 1290/2005 [...], въведени с Регламент [...] № 1437/2007[...]?

2) Дали Регламент [...] № 259/2008 [...]

а) е невалиден, или

б) е валиден само поради това че Директива 2006/24 [...] е невалидна?

В случай че посочените в първия и втория въпрос разпоредби са валидни:

3) Следва ли член 18, параграф 2, второ тире от Директива 95/46 [...] да се тълкува в смисъл, че публикуването в съответствие с Регламент [...] № 259/2008 [...] може да бъде направено само след прилагане на предвидената в този член процедура, заместваща уведомяване на надзорния орган?

4) Следва ли член 20 от Директива 95/46 [...] да се тълкува в смисъл, че публикуване в съответствие с Регламент [...] № 259/2008 [...] може да бъде направено едва след извършване на предварителната проверка, която се изисква от националното право в този случай?

5) В случай на утвърдителен отговор на четвъртия въпрос, следва ли член 20 от Директива 95/46 [...] да се тълкува в смисъл, че предварителната проверка не е ефективна, ако е извършена въз основа на регистър съгласно член 18, параграф 2, второ тире от тази директива, който не съдържа цялата изисквана информация?

6) Следва ли член 7 — и в частност в този случай буква д) — от Директива 95/46 [...] да се тълкува в смисъл, че не допуска практика на запаметяване на IP-адресите на ползвателите на даден уебсайт без тяхното изрично съгласие?“

³⁶ С Определение на председателя на Съда от 4 май 2009 г. дело C-92/09 и дело C-93/09 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производство и на съдебното решение.

III — По преюдициалните въпроси

³⁷ Актовете за препращане съдържат, от една страна, въпроси относно валидността на регламенти № 1290/2005 и № 259/2008, а именно въпроси 1 и 2, и от друга страна, въпроси относно тълкуването на Директива 95/46, а именно въпроси 3—6. Преди да се пристъпи към разглеждане по същество, следва да се постави въпросът за допустимостта както на втората част на втория въпрос, така и на шестия въпрос.

А — По допустимостта

- 38 С втората част на втория си въпрос и с шестия си въпрос запитващата юрисдикция иска от Съда да се произнесе съответно по валидността на Директива 2006/24 и по тълкуването на член 7, буква д) от Директива 95/46 с цел да може да прецени дали предвиденото в законодателството на Съюза и в германското законодателство съхраняване на някои данни относно ползвателите на уебсайтове е законно.
- 39 В това отношение в самото начало следва да се напомни, че макар с оглед на разпределянето на правомощията в рамките на производството по постановяване на преюдициално заключение единствено националната юрисдикция да е компетентна да определя предмета на въпросите, които възнамерява да постави на Съда, последният е постановил, че при изключителни обстоятелства той все пак е длъжен да разгледа условията, при които е сезиран от националния съд, за да провери собствената си компетентност (Решение от 1 октомври 2009 г. по дело *Woningstichting Sint Servatius*, C-567/07, Сборник, стр. I-9021) точка 42).
- 40 Такъв е случаят по-специално, когато поставеният пред Съда проблем е от чисто хипотетично естество или когато тълкуването на общностно правило, което иска националната юрисдикция, няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство (вж. в този смисъл Решение от 15 декември 1995 г. по дело *Bosman*, C-415/93, Recueil, стр. I-4921, точка 61, Решение от 15 юни 2006 г. по дело *Acereda Herrera*, C-466/04, Recueil, стр. I-5341, точка 48 и Решение от 31 януари 2008 г. по дело *Centro Europa 7*, C-380/05, Сборник, стр. I-349, точка 53 и Решение *Woningstichting Sint Servatius*, посочено по-горе, точка 43).

- 41 От актовете за преюдициално запитване следва, че всеки от ищите по главното производство е подал иск пред запитващата юрисдикция срещу публикуването по силата на регламенти № 1290/2005 и № 259/2008 на отнасящите се до тях данни. С исковите си целят Land Hessen да се въздържи или да откаже да предостави или да публикува информацията относно помощите, които те са получили от ЕФГЗ и ЕЗФРСР.
- 42 Втората част на втория въпрос и шестият въпрос нямат връзка с предмета на споровете по главните производства. Всъщност те се отнасят не до публикуването на данни относно бенефициерите на помощи от тези фондове, каквито са жалбоподателите по главното производство, а до съхраняването на данни относно лицата, извършващи справки на уебсайтове. Тъй като разглеждането на втората част на втория въпрос и на шестия въпрос изобщо не е от полза за разрешаването на споровете по главните производства, не следва да се отговаря на тях.

Б — *По съществуването на спора*

1. По първия въпрос и първата част на втория въпрос

а) Предварителни бележки

- 43 С първия си въпрос и първата част на втория си въпрос запитващата юрисдикция иска от Съда да разгледа валидността, от една страна, на член 44а от

Регламент № 1290/2005, както и на Регламент № 259/2008, съдържащ условията за прилагане на задължението за публикуване, прогласено в този член 44а, и от друга страна, на член 42, точка 8б от Регламент № 1290/2005 — разпоредба, представляваща правното основание на Регламент № 259/2008.

- 44 Запитващата юрисдикция счита, че задължението за публикуване на данни относно бенефициерите на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, което произтича от цитираните в предходната точка разпоредби, представлява необосновано накърняване на основното право на защита на личните данни. В тази връзка тя се позовава по същество на член 8 от ЕКПЧ.
- 45 Трябва да се напомни, че съгласно член 6, параграф 1 от ДЕС Съюзът зачита правата, свободите и принципите, определени в Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), „която има същата юридическа сила като Договорите“.
- 46 При това положение валидността на член 42, точка 8б и член 44а от Регламент № 1290/2005, както и на Регламент (ЕО) № 259/2008 трябва да бъде преценена с оглед на разпоредбите на Хартата.
- 47 В това отношение е важно да се отбележи, че член 8, параграф 1 от Хартата гласи, че „[в]секи има право на защита на неговите лични данни“. Това основно право е тясно свързано с правото на зачитане на личния живот, прогласено в член 7 от Хартата.

- 48 При все това правото на защита на личните данни не е абсолютно, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото (вж. в този смисъл Решение от 12 юни 2003 г. по дело Schmidberger, C-112/00, Recueil, стр. I-5659, точка 80 и цитираната съдебна практика).
- 49 Така член 8, параграф 2 от Хартата разрешава обработването на лични данни, ако са налице определени условия. В това отношение посочената разпоредба предвижда, че личните данни „трябва да бъдат обработвани добросъвестно, за точно определени цели и въз основа на съгласието на заинтересованото лице или по силата на друго предвидено от закона легитимно основание“.
- 50 Впрочем член 52, параграф 1 от Хартата допуска налагането на ограничения при упражняването на права като прогласените в членове 7 и 8 от нея, ако тези ограничения са предвидени в закон, зачитат основното съдържание на посочените права и свободи и при спазване на принципа на пропорционалност са необходими и действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора.
- 51 Накрая, от член 52, параграф 3 от Хартата следва, че доколкото тя съдържа права, съответстващи на правата, гарантирани от ЕКПЧ, техният смисъл и обхват са същите като дадените им в посочената конвенция. Член 53 от Хартата добавя в тази връзка, че никоя нейна разпоредба не трябва да се тълкува като ограничаваща или накърняваща правата, признати по-специално от ЕКПЧ.

52 При тези условия трябва да се приеме, от една страна, че зачитането на правото на личен живот с оглед на обработката на лични данни, признато с членове 7 и 8 от Хартата, се отнася до всяка информация относно идентифицирано или подлежащо на идентификация физическо лице (вж. по-специално Решение по дело *Amann*/Швейцария от 16 февруари 2000 г., ЕСПЧ, *Recueil des arrêts et décisions* 2000-II, § 65, както и Решение по дело *Rotaru*/Румъния от 4 май 2000 г., ЕСПЧ, *Recueil des arrêts et décisions* 2000-V, § 43) и от друга страна, че ограниченията, които могат законно да бъдат наложени на правото на защита на личните данни, съответстват на тези, които са допустими в рамките на член 8 от ЕКПЧ.

б) По валидността на член 44а от Регламент № 1290/2005 и на Регламент № 259/2008

53 На първо място, трябва да се напомни, че в публикацията, наложена с член 44а от Регламент № 1290/2005 и с Регламент № 259/2008 за прилагането на този член, се посочват поименно всички бенефициери на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, сред които има както физически, така и юридически лица. С оглед обаче на изложеното в точка 52 от настоящото решение юридическите лица могат да се позоват на защитата по членове 7 и 8 от Хартата по отношение на подобно идентифициране само доколкото в наименованието на юридическото лице се идентифицират едно или повече физически лица.

54 Това е така по-специално в случая на жалбоподателя по главното производство по дело С-92/09. Всъщност със законното наименование на съответното дружество се идентифицират пряко физическите лица, които са съдружници в него.

55 На второ място, следва да се провери дали с член 44а от Регламент № 1290/2005 и с Регламент № 259/2008 се накърняват признатите с членове 7 и 8 от Хартата права на бенефициерите на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, които са идентифицирани или подлежащи на идентификация физически лица (наричани по-нататък „съответните бенефициери“), и евентуално дали подобно накърняване е обосновано от гледна точка на член 52 от посочената Харта.

i) По наличието на накърняване на правата, признати в членове 7 и 8 от Хартата

56 Член 44а от от Регламент № 1290/2005 задължава държавите членки да осигурят ежегодно публикуване ex-post на имената на бенефициерите на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, както и на сумите, получени от всеки бенефициер в рамките на всеки от тези фондове. От съображение 14 на Регламент № 1437/2007 за изменение на Регламент № 1290/2005 следва, че посочената информация трябва да бъде предмет на „общо публикуване“.

57 Регламент № 259/2008 уточнява в член 1, параграф 1, буква г) съдържанието на публикацията и предвижда, че се публикуват, освен посочените в предходната точка сведения, и други данни относно получените помощи, „общината, в която получателят живее или е регистриран, и пощенският код, когато е наличен, или част от него за обозначаване на общината“. Член 2 от същия предвижда, че информацията се предоставя на отделен уебсайт за всяка държава членка и че справки могат да се извършват с помощта на форма за търсене.

- 58 Няма спор за това, че сумите, които съответните бенефициери получават от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, често представляват значителна част от техните приходи. По този начин публикуването в уебсайт на поименни данни относно тези бенефициери и получените от тях суми представлява — поради факта, че тези данни стават достъпни за трети лица — намеса в техния личен живот по смисъла на член 7 от Хартата (вж. в този смисъл Решение по дело *Österreichischer Rundfunk* и др., посочено по-горе, точки 73 и 74).
- 59 В това отношение е без значение фактът, че публикуваните данни се отнасят до професионални дейности (вж. Решение по дело *Österreichischer Rundfunk* и др., посочено по-горе, точки 73 и 74). В тази връзка Европейският съд по правата на човека е приел относно тълкуването на член 8 от ЕКПЧ, че изразът „личен живот“ не трябва да се тълкува ограничително и че „никакво принципно съображение не позволява да се изключат професионалните дейности [...] от понятието „личен живот“ (вж. по-специално Решение по дело *Amann*/Швейцария, посочено по-горе, точка 65, както и Решение по дело *Rotaru*/Румъния, посочено по-горе, точка 43).
- 60 Впрочем публикуването, наложено с член 44а от Регламент № 1290/2005 и с Регламент № 259/2008, представлява обработка на лични данни, попадаща в приложното поле на член 8, параграф 2 от Хартата.
- 61 При все това *Land Hessen* поставя под въпрос самото наличие на намеса в личния живот на ищите по главното производство, след като във формуляра, с който са кандидатствали за помощи, те са били информирани за задължителното публикуване на отнасящи се до тях данни и в съответствие с член 8, параграф 2 от Хартата са дали своето съгласие за това публикуване с подаването на своята молба.
- 62 В това отношение трябва да се констатира, че член 42, точка 8б от Регламент № 1290/2005 предвижда само, че „бенефициерите на средства са уведомени, че

до тези данни [които се отнасят до тях, по-специално тяхното име и получените средства от всеки от фондовете] може да бъде предоставен публичен достъп“. Член 4, параграф 1 от Регламент № 259/2008 съдържа подобна разпоредба, предвиждаща, че „държавите членки ще информират получателите, че техните данни могат да бъдат публикувани“.

63 Следователно разглежданата правна уредба на Съюза, която предвижда само, че бенефициерите на помощи ще бъдат предварително информирани за публикуването на отнасящи се до тях данни, не се стреми да основе въведената с нея обработка на лични данни на съгласието на тези бенефициери. От друга страна, трябва да се констатира, че в делата по главните производства във формулярите за кандидатстване за помощи ищите са посочили само „Запознат/а съм, че съгласно член 44а от Регламент [...] № 1290/2005 се изисква публикуване на информация за получателите [на средства] от ЕФГЗ и ЕЗФРСР“.

64 При това положение, след като, от една страна, публикуването на поименни данни относно съответните бенефициери и на точния размер на получените от тях суми от ЕФГЗ и ЕЗФРСР представлява накърняване на правата, които са им признати с членове 7 и 8 от Хартата, и след като, от друга страна, подобна обработка на лични данни не се основава на съгласието на съответните бенефициери, трябва да се провери дали това накърняване е обосновано с оглед на член 52, параграф 1 от Хартата.

ii) По обосновката на накърняването на правата, признати с членове 7 и 8 от Хартата

65 Следва да се напомни, че член 52, параграф 1 от Хартата допуска налагането на ограничения при упражняването на права като прогласените в членове 7 и 8 от нея, ако тези ограничения са предвидени в закон, зачитат основното

съдържание на посочените права и свободи и при спазване на принципа на пропорционалност са необходими и действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора.

- 66 На първо място, безспорно е, че намесата в резултат от публикуването на уебсайт на поименни данни относно съответните бенефициери трябва да се разглежда като „предвиден[а] в закон“ по смисъла на член 52, параграф 1 от Хартата. Всъщност член 1, параграф 1 и член 2 от Регламент № 259/2008 изрично предвиждат подобно публикуване.
- 67 На второ място, що се отнася до въпроса дали посочената намеса отговаря на призната от Съюза цел от общ интерес по смисъла на член 52, параграф 1 от Хартата, от съображение 14 на Регламент № 1437/2007 за изменение на Регламент № 1290/2005 и от съображение 6 на Регламент № 259/2008 следва, че публикуването на имената на бенефициерите на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР и на сумите, които те получават от тези фондове, цели да „увели[чи] прозрачността на използването на средствата на Общността в рамките на [ОСП] и [да] подобр[и] правилното финансово управление на тези фондове, в частност като засилва обществения контрол върху използването на парите“.
- 68 Следва да се напомни, че принципът на прозрачност е закрепен в членове 1 ДЕС и 10 ДЕС, както и в член 15 ДФЕС. Той дава възможност за по-голямо участие на гражданите в процеса на вземане на решения и е гаранция за по-голяма законсъобразност, ефективност и отговорност на администрацията пред гражданите в демократичната система (вж. Решение от 6 март 2003 г. по дело *Interporc/Комисия*, C-41/00 P, Recueil, стр. I-2125, точка 39 и Решение от 29 юни 2010 г. по дело *Комисия/Bavarian Lager*, C-28/08 P, Сборник, стр. I-6055, точка 54).

- 69 Като засилва обществения контрол върху използването на сумите, платени от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, публикуването, наложено с разпоредбите, чиято валидност се оспорва, допринася за правилното използване на публичните средства от администрацията (вж. в този смисъл Решение по дело *Österreichischer Rundfunk* и др., посочено по-горе, точка 81).
- 70 Впрочем посочената публикация относно използването на сумите, платени от съответните селскостопански фондове, ще позволи по-голямо участие на гражданите в публичния дебат относно решенията за насоките на ОСП.
- 71 Следователно целта за засилване на прозрачността на използването на средствата в рамките на ОСП, която преследват член 44а от Регламент № 1290/2005 и Регламент № 259/2008, е призната от Съюза цел от общ интерес.
- 72 На трето място, следва също да се провери дали ограничението, наложено на прогласените в членове 7 и 8 от Хартата права, е пропорционално на преследваната законна цел (вж. по-специално Решение по дело *Gillow/Обединено кралство* от 24 ноември 1986 г., ЕСПЧ, серия А № 109, § 55, както и Решение по дело *Österreichischer Rundfunk* и др., посочено по-горе, точка 83).
- 73 За тази цел жалбоподателите по главното производство посочват, че данните, чието публикуване е предвидено в член 44а от Регламент № 1290/2005 и в Регламент № 259/2008, позволяват на трети лица да извършат приспадане, свързано с техните доходи. Те обясняват, че тези помощи представляват между 30 % и 70 % от общите приходи на съответните бенефициери. Легитимните интереси на обществеността биха били удовлетворени с публикуването на анонимни статистически данни.
- 74 Според постоянната съдебна практика, принципът на пропорционалност е част от основните принципи на общностното право и изисква установените с акт на

Съюза мерки да бъдат в състояние да осъществят легитимните цели, преследвани от съответната правна уредба, и да не надхвърлят необходимото за тяхното постигане (Решение от 8 юни 2010 г. по дело Vodafone и др., C-58/08, Сборник, стр. I-4999, точка 51 и цитираната съдебна практика).

- 75 Между страните не се спори, че публикуването посредством интернет на поименни данни относно съответните бенефициери, както и на точните суми, получени от тях от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, е в състояние да увеличи прозрачността, що се отнася до използването на съответните селскостопански помощи. Подобна информация, предоставена на разположение на гражданите, засилва обществения контрол върху използването на съответните суми и допринася за оптимално използване на публичните средства.
- 76 Колкото до необходимия характер на мярката, следва да се напомни, че целта на разглежданото публикуване не би могла да се преследва, без да се има предвид, че тя трябва да бъде съгласувана с основните права, прогласени в членове 7 и 8 от Хартата (вж. в този смисъл Решение от 16 декември 2008 г. по дело Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia, C-73/07, Сборник, стр. I-9831, точка 53).
- 77 Следователно трябва да се провери дали Съветът на Европейския съюз и Комисията са извършили балансирано претегляне на интереса на Съюза да гарантира прозрачността на своите действия и оптималното използване на публичните средства, от една страна, и накърняването на правото на съответните бенефициери на зачитане на техния личен живот като цяло, и в частност на правото на защита на техните лични данни, от друга страна. В това отношение Съдът е приел, че дерогациите и ограниченията на защитата на личните данни трябва да се въвеждат в границите на строго необходимото (Решение по дело Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia, посочено по-горе, точка 56).
- 78 Представилите писмени становища пред Съда държави членки, Съветът и Комисията изтъкват, че целта, преследвана с наложеното с член 44а от Регламент № 1290/2005 и с Регламент № 259/2008 публикуване, не можела да бъде достигната с мерки, които накърняват в по-малка степен правото на съответните

бенефициери на зачитане на техния личен живот като цяло и правото на защита на техните лични данни в частност. Информация, сведена до съответните бенефициери, които са получили помощи, надхвърлящи определен праг, не би дала на данъкоплатеца вярна представа за ОСП. Всъщност последният би останал с впечатлението, че има само „големи“ бенефициери на помощи от съответните селскостопански фондове, при положение че „малките“ бенефициери били многобройни. Да се ограничи публикуването само до юридическите лица, също не било задоволително. В тази връзка Комисията изтъква, че сред най-големите бенефициери на земеделски помощи има физически лица.

79 Макар да е вярно, че в едно демократично общество данъкоплатците имат право да бъдат информирани за използването на публичните средства (Решение по дело *Österreichischer Rundfunk* и др., посочено по-горе, точка 85), също така е вярно, че за балансираното претегляне на различните разглеждани интереси е било необходимо преди приемането на разпоредбите, чиято валидност се оспорва, съответните институции да проверят дали публикуването посредством отделен и свободно достъпен уебсайт за всяка държава членка на поименните данни относно всички съответни бенефициери и на точните суми, получени от всеки от тях от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, без при това да се прави разграничение в зависимост от продължителността, честотата или вида и размера на получените суми, не надхвърля необходимото за осъществяване на легитимно преследваните цели с оглед по-специално на произтичащото от подобно публикуване накарняване на правата, признати с членове 7 и 8 от Хартата.

80 Що се отнася обаче до физическите лица — бенефициери на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, не изглежда Съветът и Комисията да са се стремели към подобно балансирано претегляне на интереса на Съюза да гарантира прозрачността на действията си, както и оптимално използване на публичните средства, от една страна, и основните права, прогласени в членове 7 и 8 от Хартата, от друга.

81 Всъщност няма данни за това, че при приемането на член 44а от Регламент № 1290/2005 и на Регламент № 259/2008 Съветът и Комисията са взели предвид условия за публикуване на информацията относно съответните бенефициери, които да бъдат съобразени с целта на подобно публикуване и едновременно с

това да засягат в по-малка степен правото на тези бенефициери на зачитане на техния личен живот като цяло и правото на защита на техните лични данни в частност, каквито условия са ограничаването на публикуването на поименни данни относно посочените бенефициери в зависимост от периодите, през които са получавали помощи, от честотата или още от вида и размера на същите.

- 82 Ограничено по този начин, поименното публикуване би могло да бъде придружено от релевантни обяснения относно другите физически лица — бенефициери на помощи от посочените фондове, и получените от тях суми.
- 83 Следователно институциите е трябвало да разгледат в рамките на балансирано претегляне на различните разглеждани интереси дали поименно публикуване, ограничено по начина, посочен в точка 81 от настоящото решение, не би било достатъчно за постигането на целите на разглежданата по главните производства правна уредба на Съюза. В частност не е явно, че подобно ограничение, което би защитило някои от съответните бенефициери от намеса в техния личен живот, не би дало на гражданина достатъчно вярна представа за платените помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, която да позволява постигане на целите на посочената правна уредба.
- 84 Като обосновка на необходимостта от публикуването, наложено с член 44а от Регламент № 1290/2005 и с Регламент № 259/2008, представилите писмени становища пред Съда държави членки, както и Съветът и Комисията се позовават и на значителния дял на ОСП в бюджета на Съюза.
- 85 Този довод трябва да се отхвърли. Следва да се напомни, че институциите са длъжни, преди разкриване на информацията относно дадено физическо лице, да претеглят интереса на Съюза да гарантира прозрачността на действията си и

накърняването на правата, признати с членове 7 и 8 от Хартата. В никакъв случай обаче не би могло да се признае, че целта за прозрачност автоматично има превес над правото на защита на личните данни (вж. в този смисъл Решение Комисия/Bavarian Lager, посочено по-горе, точки 75—79), макар и да са заложи важни икономически интереси.

86 От горепосоченото следва, че не изглежда институциите да са извършили балансирано претегляне между, от една страна, целите на член 44а от Регламент № 1290/2005, както и на Регламент № 259/2008, и от друга страна, правата, признати на физическите лица от членове 7 и 8 от Хартата. Като се има предвид, че дерогациите от защитата на личните данни и ограниченията на същата трябва да се въвеждат в границите на строго необходимото (Решение по дело Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia, посочено по-горе, точка 56) и че е мислимо да се приложат мерки, накърняващи в по-малка степен това основно право на физическите лица, и същевременно да се допринесе по ефикасен начин за постигането на целите на разглежданата правна уредба на Съюза, трябва да се констатира, че с наложеното от тях публикуване на имената на всички физически лица — бенефициери на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, както и на получените от тях точни суми, Съветът и Комисията са надхвърлили границите, наложени от спазването на принципа на пропорционалност.

87 Накрая, що се отнася до юридическите лица — бенефициери на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, и доколкото те могат да се позовават на правата, признати с членове 7 и 8 от Хартата (вж. точка 53 от настоящото решение), трябва да се има предвид, че задължението за публикуване, произтичащо от разпоредбите на правната уредба на Съюза, чиято валидност се оспорва, не надхвърля границите, наложени от спазването на принципа на пропорционалност. Всъщност тежестта на накърняването на правото на защита на личните данни е различна за юридическите и за физическите лица. Важно е да се посочи в това отношение, че юридическите лица вече са подложени на задължение за публикуване на повече отнасящи се до тях данни. Впрочем задължението на компетентните национални органи да проверяват преди въпросното публикуване на данни за всяко юридическо лице — бенефициер на помощи от ЕФГЗ или ЕЗФРСР дали от неговото наименование могат да се идентифицират физически лица, би довело до несъразмерна административна натовареност на тези власти (вж. в този смисъл Решение по дело К.У./Финландия от 2 март 2009 г., ЕСПЧ, искова молба № 2872/02, все още непубликувано, § 48).

88 При тези условия трябва да се приеме, че доколкото се отнася до публикуването на данни относно юридически лица, при разпоредбите на правото на Съюза, чиято валидност се оспорва от запитващата юрисдикция, е постигнат необходимият баланс при отчитането на съответните налични интереси.

89 Въз основа на гореизложеното член 44а от Регламент № 1290/2005 и Регламент № 259/2008 трябва да бъдат обявени за невалидни, доколкото, що се отнася до физическите лица — бенефициери на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, тези разпоредби налагат публикуването на лични данни относно всеки бенефициер, без да се прави разграничение въз основа на релевантни критерии като периодите, през които те са получавали подобни помощи, честотата или още вида и размера на помощите.

в) По валидността на член 42, точка 8б от Регламент № 1290/2005

90 Следва да се напомни, че член 42, точка 8б от Регламент № 1290/2005 оправомощава Комисията да определя условията за изпълнение единствено на член 44а от този регламент.

91 След като обаче член 44а от Регламент № 1290/2005 трябва да бъде обявен за невалиден поради гореизложените съображения, член 42, точка 8б от същия регламент трябва също да бъде обявен за невалиден.

92 Следователно на първия въпрос и на първата част от втория въпрос трябва да се отговори, че член 42, точка 8б и член 44а от Регламент № 1290/2005, както и Регламент № 259/2008 са невалидни, доколкото, що се отнася до физическите

лица — бенефициери на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, тези разпоредби налагат публикуването на лични данни относно всеки бенефициер, без да се прави разграничение въз основа на релевантни критерии като периодите, през които те са получавали подобни помощи, честотата или пък вида и размера на помощите.

г) По последиците във времето от констатираната невалидност

⁹³ Следва да се напомни, че когато императивни съображения, свързани с правната сигурност, обосновават това, съгласно член 264, втора алинея ДФЕС, приложим по аналогия и за преюдициално запитване за преценка на валидността на актове на Съюза на основание член 267 ДФЕС, Съдът разполага с право на преценка, за да посочи във всеки конкретен случай последиците от разглеждания акт, които трябва да се считат за окончателни (вж. в този смисъл Решение от 22 декември 2008 г. по дело *Regie Networks*, C-333/07, Сборник, стр. I-10807, точка 121 и цитираната съдебна практика).

⁹⁴ С оглед на големия брой публикации, извършени в държавите членки въз основа на правна уредба, която е считана за валидна, следва да се приеме, че невалидността на разпоредбите, посочени в точка 92 от настоящото решение, не позволява да се оспорват последиците от публикуването на списъците на бенефициери на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, извършено от националните органи въз основа на тези разпоредби през периода, предшестваш датата на постановяване на настоящото съдебно решение.

2. По третия въпрос

- 95 С третия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 18, параграф 2, второ тире от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че публикуването на информация в съответствие с член 42, точка 8б и член 44а от Регламент № 1290/2005, както и с Регламент № 259/2008 може да се извърши само ако преди подобно публикуване длъжностното лице за защита на личните данни е започнало водене на пълен регистър по смисъла на посочения член 18, параграф 2, второ тире.
- 96 В това отношение следва да се напомни, че член 18, параграф 1 от Директива 95/46 установява принципа на уведомяване на надзорния орган преди извършването на изцяло или частично автоматизирана операция по обработка на лични данни или на серия от такива операции с една и съща или със свързани помежду си цели. Както се обяснява в съображение 48 на същата директива, „процедурите за уведомление на надзорния орган са предназначени да гарантират разкриване на целите и основните характеристики на всяка операция за обработка на данни, за да се провери, че операцията е в съответствие с националните мерки, предприети съгласно [посочената] директива“.
- 97 При все това член 18, параграф 2, второ тире от Директива 95/46 гласи, че държавите членки могат да предвидят опростяване или освобождаване от това задължение, по-конкретно когато администраторът назначи длъжностно лице за защита на личните данни. От актовете за преюдициално запитване следва, че подобно назначаване е било направено в провинция Хесен, що се отнася до публикуването на данни в съответствие с член 42, точка 8б и член 44а от Регламент № 1290/2005, както и с Регламент № 259/2008.
- 98 Съгласно член 18, параграф 2, второ тире от Директива 95/46 длъжностното лице за защита на личните данни изпълнява различни задачи, които са от естество да

гарантират, че няма вероятност правата и свободите на субектите на данни да бъдат неблагоприятно засегнати от операциите по обработката. Така това лице е натоварено по-конкретно с „водене на регистър на извършваните от администратора операции по обработката, който съдържа информацията, упомената в член 21, параграф 2 [от Директива 95/46]“. Последната разпоредба препраща към член 19, параграф 1, букви а)—д) от същата директива.

- ⁹⁹ При все това, обратно на становището на запитващата юрисдикция, в член 18, параграф 2, второ тире от Директива 95/46 не се съдържа никаква разпоредба, задължаваща длъжностното лице за защита на личните данни да води регистър, съдържащ информацията, посочена в член 21, параграф 2 от същата директива във връзка с член 19, параграф 1, букви а)—д) от нея, още преди започване на съответната обработка на данни. Всъщност регистърът, на който е направено позоваване в член 18, параграф 2, второ тире от тази директива, трябва да съдържа само „операции[те] по обработката“.
- ¹⁰⁰ При тези обстоятелства посочената от запитващата юрисдикция липса на пълен регистър преди обработката на данни не би могла да засегне законосъобразността на публикуване като извършваното в съответствие с член 42, точка 86 и член 44а от Регламент № 1290/2005, както и с Регламент № 259/2008.
- ¹⁰¹ Следователно на третия въпрос следва да се отговори, че член 18, параграф 2, второ тире от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че не налага на длъжностното лице за защита на личните данни задължение да започне да води предвидения в тази разпоредба регистър преди извършването на операция по обработка на лични данни като тази в съответствие с член 42, точка 86 и член 44а от Регламент № 1290/2005, както и с Регламент № 259/2008.

3. По четвъртия въпрос

- 102 С четвъртия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 20 от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че публикуването на информацията в съответствие с член 42, точка 8б и член 44а от Регламент № 1290/2005, както и с Регламент № 259/2008 зависи от извършване на предварителните проверки, предвидени в посочения член 20.
- 103 Още отначало следва да се напомни, че член 20, параграф 1 от Директива 95/46 гласи, че „[Д]ържавите членки определят операциите по обработката, които могат да създадат конкретен риск за правата и свободите на [субектите на данни], и проверяват дали тези операции по обработката са били разгледани, преди да бъдат започнати“.
- 104 От това следва, че Директива 95/46 не предвижда предварителна обща проверка на операциите по обработка на лични данни. Всъщност, както е видно от съображение 52 на тази директива, законодателят на Съюза е приел, че „извършваната от компетентните власти последваща проверка трябва, по принцип, да се счита за достатъчна мярка“.
- 105 Колкото до подложените на предварителни проверки операции по обработка, по-специално тези, които могат да създадат конкретен риск за правата и свободите на субектите на данни, съображение 53 на Директива 95/46 гласи, че те могат да представляват такъв риск „поради тяхното естество, обхвата или целите им“. Макар и да е допустимо държавите членки да уточнят в по-голяма степен в законодателствата си операциите по обработка, които могат да породят конкретни рискове за правата и свободите на субектите на данни, тази директива предвижда, както следва от нейното съображение 54, че техният брой „трябва да бъде силно ограничен“.

- 106 Освен това следва да се отбележи, че по силата на член 27, параграф 1 от Регламент № 45/2001 операциите по обработката на лични данни, които могат да създадат конкретен риск за правата и свободите на субектите на данни, са подложени на предварителна проверка и когато се извършват от институции и органи на Съюза. Параграф 2 от същия член уточнява кои са операциите по обработка, които могат да създадат подобни рискове. Впрочем с оглед на паралелността между разпоредбите на Директива 95/46 и Регламент № 45/2001 относно предварителните проверки, изброяването в член 27, параграф 2 от този регламент на операциите по обработка, които могат да създадат конкретен риск за правата и свободите на субектите на данни, трябва да се счита релевантно за тълкуването на член 20 от Директива 95/46.
- 107 Наложено с член 42, точка 8б и член 44а от Регламент № 1290/2005, както и с Регламент № 259/2008 публикуване на данни обаче не спада към една от категориите операции по обработка, посочени в член 27, параграф 2 от Регламент № 45/2001.
- 108 При тези условия на четвъртия въпрос трябва да се отговори, че член 20 от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че не задължава държавите членки да подложат на предвидените в тази разпоредба предварителни проверки публикуването на информация в съответствие с член 42, точка 8б и член 44а от Регламент № 1290/2005, както и с Регламент № 259/2008.
- 109 С оглед на отговора на четвъртия въпрос не е необходимо да се отговаря на петия въпрос.

IV — По съдебните разноси

- 110 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) Член 42, точка 8б и член 44а от Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика, изменен с Регламент (ЕО) № 1437/2007 на Съвета от 26 ноември 2007 година, както и Регламент (ЕО) № 259/2008 на Комисията от 18 март 2008 година за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1290/2005 относно публикуването на информация за получателите на средства от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) са невалидни, доколкото, що се отнася до физическите лица — бенефициери на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР, тези разпоредби налагат публикуването на лични данни относно всеки бенефициер, без да се прави разграничение въз основа на релевантни критерии като периодите, през които те са получавали подобни помощи, честотата или още вида и размера на помощите.
- 2) Невайдността на разпоредбите на правото на Съюза, посочени в точка 1 от диспозитива, не позволява да се оспорват последиците от публикуването на списъците на бенефициери на помощи от ЕФГЗ и ЕЗФРСР,

извършено от националните органи въз основа на тези разпоредби през периода, предшестваш датата на постановяване на настоящото решение.

- 3) **Член 18, параграф 2, второ тире от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни трябва да се тълкува в смисъл, че не налага на длъжностното лице за защита на личните данни задължение да започне да води предвидения в тази разпоредба регистър преди извършването на операция по обработка на лични данни като тази в съответствие с член 42, точка 8б и член 44а от Регламент № 1290/2005, изменен с Регламент № 1437/2007, както и в съответствие с Регламент № 259/2008.**

- 4) **Член 20 от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че не задължава държавите членки да подложат на предвидените в тази разпоредба предварителни проверки публикуването на информация в съответствие с член 42, точка 8б и член 44а от Регламент № 1290/2005, изменен с Регламент № 1437/2007, както и в съответствие с Регламент № 259/2008.**

Подписи